

Sygn. akt IV U 249/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Natalia Lipińska

Protokolant: st.sekr.sądowy Jolanta Stawarz

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2013 r. w Tarnowie na rozprawie

odwołania T. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 28 stycznia 2013 r. nr (...)

w sprawie T. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o świadczenie przedemerytalne

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 249/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 5 kwietnia 2013 r.

Decyzją z dnia 28 stycznia 2013 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia

30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 120, poz. 1252 ze zm.) oraz przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), odmówił T. P. przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu, powołując się na przepis art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, wskazał, że wnioskodawca nie uwodnił 40-letniego okresu ubezpieczenia, wykazując jedynie 37 lat, 4 miesiące i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych. W stażu tym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy okresu pracy w gospodarstwie rolnym ojca od 26 sierpnia 1971 r. do 31 sierpnia 1972 r. i od 11 listopada 1975 r. do 15 kwietnia 1977 r., ponieważ ubezpieczony mieszkał w tym czasie w T., gdzie uczęszczał do szkoły,

a gospodarstwo rolne położone było w S., w związku z czym w/w nie mógł pracować w tym gospodarstwie w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołanie od tej decyzji wniósł T. P., domagając się jej zmiany

i przyznania mu prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu odwołujący zakwestionował niedoliczenie mu przez organ rentowy do stażu ubezpieczeniowego okresu pracy w gospodarstwie rolnym ojca od 26 sierpnia 1971 r. do 31 sierpnia 1972 r. i od

11 listopada 1975 r. do 15 kwietnia 1977 r. Jak podniósł, że od 26 sierpnia 1971 r. do 31 sierpnia 1972 r. pracował w gospodarstwie domowym w T. przy ul. (...) i jednocześnie uczęszczał do szkoły. Przed i po szkole zajmował się obrządkiem zwierząt, chorą matką, pracami domowymi i uprawą ogródka. W tym okresie, od czasu do czasu dojeżdżał do S., gdzie położone było gospodarstwo rolne. Po śmierci zaś ojca, zwolnił się z pracy i od 11 listopada 1975 r. do 15 kwietnia 1977 r. stale dojeżdżał do S. i pracował w gospodarstwie rolnym, siejąc zboże, sadząc ziemniaki, buraki i zbierając plony. Jednocześnie, w tym czasie prowadził gospodarstwo domowe.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wskazał, że doraźna pomoc w wykonywaniu typowych obowiązków domowych, zwyczajowo wymaganych od dzieci jako członków rodziny rolnika, nie stanowi stałej pracy w gospodarstwie rolnym zaliczanej do stażu ubezpieczeniowego. Zaakcentował przy tym, że nawet po uwzględnieniu wnioskodawcy spornych okresów, na dzień rozwiązania stosunku pracy w/w nadal nie będzie legitymował się 40- letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Odwołujący T. P. urodził się (...)

dowód:

- wniosek o świadczenie przedemerytalne z dnia 27.12.2012 r.- k. 57 akt ZUS,

Od 1 września 2007 r. do 31 maja 2012 r. ubezpieczony pracował w Klubie Sportowym (...) w T. w charakterze konserwatora- dozorca. W dniu 31 maja 2012 r. strony rozwiązały łączący je stosunek pracy na mocy porozumienia stron z przyczyn leżących po stronie pracodawcy.

dowód:

- świadectwo pracy z dnia 31.05.2012 r.- k. 70 akt ZUS,

Odwołujący był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w T. jako osoba bezrobotna od 18 czerwca 2012 r. Przez okres 6 miesięcy pobierał zasiłek dla bezrobotnych, co potwierdza zaświadczenie Prezydenta Miasta T. z dnia 27 grudnia 2012 r.

dowód:

- zaświadczenie Prezydenta Miasta T. z dnia 27.12.2012 r.- k. 73 akt ZUS,

W dniu 27 grudnia 2012 r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego.

dowód:

- wniosek o świadczenie przedemerytalne z dnia 27.12.2012 r.- k. 57 akt ZUS,

Odwołujący wykazał przed organem rentowym staż ubezpieczeniowy w wymiarze 35 lat, 8 miesięcy i 18 dni okresów składkowych oraz 1 roku, 7 miesięcy i 27 dni okresów nieskładkowych, co daje łącznie 37 lat, 4 miesiące i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

dowód:

- karta przebiegu zatrudnienia- k. 88 akt ZUS,

Zaskarżoną decyzją z dnia 28 stycznia 2013 ZUS Oddział w T. odmówił T. P. przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ wnioskodawca nie uwodnił 40-letniego okresu ubezpieczenia, wykazując jedynie 37 lat, 4 miesiące i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

dowód:

- decyzja ZUS z dnia 28.01.2013 r.- k. 88 akt ZUS,

Ojciec odwołującego był właścicielem gospodarstwa o powierzchni 68 arów, położonego w miejscowości S., oddalonej o około 10 kilometrów od T.. Gospodarstwo to również prowadził, a oprócz tego pracował zawodowo i na co dzień wraz z rodziną, w tym z odwołującym mieszkał w T.. W gospodarstwie rolnym w S. siano zboże, uprawiano ziemniaki i buraki. W związku z tym, iż nie było tam budynku mieszkalnego, do pracy w tym gospodarstwie dojeżdżano. Do 1972 r. odwołujący uczęszczał do szkoły podstawowej, z tym, że powtarzał 5 i 7 klasę. W okresie od 26 sierpnia 1971 r. do 31 sierpnia 1972 r. pomagał ojcu w prowadzeniu gospodarstwa. W tym celu po zajęciach szkolnych rowerem albo autobusem dojeżdżał do S.. Po ukończeniu szkoły podstawowej odwołujący rozpoczął naukę w szkole zawodowej, a następnie podjął pracę zawodową. W latach 1975-1977 nie pracował i nie uczył się. W okresie od 11 listopada 1975 r. do 15 kwietnia 1977 r. zajmował się pracą w gospodarstwie rolnym położonym w S., ponieważ we wrześniu 1975 r. zmarł jego ojciec, a matka od dłuższego już czasu chorowała na gościec stawowy. W tym czasie, w prowadzeniu gospodarstwa pomagała odwołującemu jego najmłodsza siostra. W 1985 r. gospodarstwo to przejął szwagier odwołującego.

dowód:

- zaświadczenie Urzędu Gminy S. z dnia 23.05.2012 r.- k. 63 akt ZUS,
- zaświadczenie Prezydenta Miasta T. z dnia 22.01.2013 r.- k. 83,
- zeznania odwołującego T. P.- k. 8v,

Od 25 sierpnia 1955 r. do 3 grudnia 1984 r. odwołujący był zameldowany na pobyt stały w T. przy ul. (...).

dowód:

- poświadczenie zameldowania- k. 82,

W kwestionariuszach dotyczących okresów składkowych i nieskładkowych dołączanych do wniosków o ustalenie kapitału początkowego i prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy odwołujący nie wskazywał jako okresu ubezpieczenia spornych okresów od 26 sierpnia 1971 r. do 31 sierpnia 1972 r. i od 11 listopada 1975 r. do 15 kwietnia 1977 r.

dowód:

- kwestionariusze dotyczące okresów składkowych i nieskładkowych- akta ZUS,
- zeznania odwołującego T. P.- k. 8v,

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego i zeznania odwołującego.

Sąd pozytywie ocenił dowody z dokumentów, których autentyczność oraz wiarygodność, jak również poprawność materialna i formalna nie budziły wątpliwości, zaś ich treść i forma nie były kwestionowane przez strony

postępowania. Brak było zatem jakichkolwiek podstaw, także takich, jakie należałoby uwzględnić nawet z urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego.

Sąd odmówił wiary zeznaniom odwołującego T. P. w części dotyczącej jego twierdzeń o tym, że w okresie uczęszczania do szkoły podstawowej pomagał ojcu w prowadzeniu gospodarstwa przez około 5-7 godzin dziennie. W świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego trudno bowiem uznać, iż niepełnoletnie dziecko, uczęszczające jednocześnie do szkoły w T. i w T. na stałe mieszkające, mogłoby w takim wymiarze codziennie pracować. Pomoc tę mogłoby co najwyżej świadczyć w wymiarze nie większym niż 2-3 godziny dziennie (za wyjątkiem wakacji) i to w okresie prac polowych czy żniw, gdyż w gospodarstwie rolnym ojciec wnioskodawcy uprawiał tylko zboże, ziemniaki i buraki, a nie prowadził żadnej hodowli. Nie było zatem potrzeby wykonywania innych prac na przykład w okresie zimowym. W pozostałym zakresie zeznaniom odwołującego Sąd przyznał walor wiarygodności. Były one jasne i logiczne. Pośrednio znalazły również potwierdzenie w zgromadzonych w aktach organu rentowego dokumentach.

Pozostałe okoliczności sprawy Sąd uznał za bezsporne, gdyż nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony, zaś dokumenty przedstawione na ich stwierdzenie zostały ocenione przez Sąd jako wiarygodne.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie od zaskarżonej decyzji ZUS Oddział w T. z dnia 28 stycznia 2013 r., w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 120, poz. 1252 ze zm.), prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

Jednocześnie, jak wynika z treści art. 2 ust. 3 tej ustawy, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki: 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna; 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych; 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6- miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia, czy wnioskodawca spełnia przesłanki uprawniające go do nabycia świadczenia przedemerytalnego, a w szczególności, czy legitymuje się on 40- letnim okresem ubezpieczenia.

Odmawiając wnioskodawcy przyznania prawa do tego świadczenia, organ rentowy podniósł, że udowodnił on jedynie 37 lat, 4 miesiące i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych. W stażu tym organ rentowy nie uwzględnił odwołującemu okresu pracy w gospodarstwie rolnym ojca od 26 sierpnia 1971 r. do 31 sierpnia 1972 r. i od 11 listopada 1975 r. do 15 kwietnia 1977 r.

Pozostałych przesłanek warunkujących prawo do świadczenia przedemerytalnego organ rentowy nie kwestionował.

Ustalić zatem należało, czy ubezpieczony spełniał przesłanki warunkujące prawo do świadczenia przedemerytalnego.

Analiza przedmiotowego zagadnienia prowadzi do negatywnej odpowiedzi na tak postawione pytanie z uwagi na brak wymaganego przepisami prawa 40- letniego okresu ubezpieczenia.

W tym miejscu podkreślić należy, iż przepis art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych wymaga, aby osoba ubiegająca się o prawo do świadczenia przedemerytalnego posiadała okres uprawniający do emerytury, wynoszący w przypadku mężczyzny co najmniej 40 lat do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy.

Prawo do świadczenia przedemerytalnego uzależnione jest zatem od spełnienia określonych w art. 2 ust. 1 powołanej ustawy warunków w określonym czasie, tj. do dnia rozwiązania stosunku pracy i nie jest możliwe późniejsze (po dniu rozwiązania stosunku pracy) uzupełnienie wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego (35 lat dla kobiet, 40 lat dla mężczyzn) pozwalającego na przyznanie prawa do tego świadczenia (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 31 marca 2008 r., III AUa 199/08, OSA 2009/7/77-83).

W niniejszej sprawie, nawet po doliczeniu ubezpieczonemu do uznanych przez organ rentowy okresów składkowych i nieskładkowych w łącznym wymiarze 37 lat, 4 miesięcy i 15 dni spornego okresu od 26 sierpnia 1971 r. do 31 sierpnia 1972 r. i od 11 listopada 1975 r. do 15 kwietnia 1977 r. na dzień rozwiązania stosunku pracy w/w i tak nie legitymowałby się 40-letnim okresem ubezpieczenia.

Wskazać ponadto należy, że w kwestionariuszach dotyczących okresów składkowych i nieskładkowych dołączanych do wniosków o ustalenie kapitału początkowego i prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy odwołujący nigdy nie wskazywał jako okresu ubezpieczenia spornych okresów.

Niezależnie od tego podkreślić trzeba, że sporny okres i tak nie podlegałby doliczeniu do stażu ubezpieczeniowego odwołującego.

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych, za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Jak zaś stanowi przepis art. 10 ust. 1 pkt ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również jak okresy składkowe przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Jak wynika z treści art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291 ze zm.), ilekroć w ustawie jest mowa o domowniku- rozumie się przez to osobę bliską rolnikowi, która: a) ukończyła 16 lat, b) pozostaje z rolnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym lub zamieszkuje na terenie jego gospodarstwa rolnego albo w bliskim sąsiedztwie, 3) stale pracuje w tym gospodarstwie rolnym i nie jest związana z rolnikiem stosunkiem pracy.

W uzasadnieniu wyroku z dnia 8 marca 2011 r., II UK 305/10 (LEX nr 852557) Sąd Najwyższy podniósł, iż zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, do okresów składkowych zalicza się okresy wykonywania pracy przed dniem 15 listopada 1991 r. w wymiarze co najmniej połowy pełnego wymiaru czasu pracy. Oznacza to, że przesłanką zaliczenia do okresów składkowych okresu pracy w gospodarstwie rolnym, o którym stanowi art. 10 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, jest znaczący dla funkcjonowania tego gospodarstwa wymiar czasu pracy, za który uważa się wymiar co najmniej połowy pełnego wymiaru czasu pracy. W

tego rodzaju sprawach nacisk kładzie się zatem nie tylko na stałość wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym przez domownika, ale także na wymiar czasu poświęcanego na taką pracę (por. wyrok SN z dnia 19 grudnia 2000 r., II UKN 155/00, OSNP 2002/16/394; wyrok SA we Wrocławiu z dnia 28 lutego 2012 r., III AUa 1793/11, LEX nr 1163528; wyrok SA w Szczecinie z dnia 31 sierpnia 2006 r., III AUa 397/06, LEX nr 253467).

W wyrokach z dnia 4 października 2006 r., II UK 42/06, (OSNP 2007/19-20/292) i z dnia 8 marca 2011 r., II UK 305/10 (LEX nr 852557) Sąd Najwyższy wskazał, że- o stałości pracy domownika w gospodarstwie rolnym w rozumieniu art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, decyduje zachowanie- mimo prowadzenia innej działalności- gotowości do świadczenia jej na rzecz gospodarstwa osoby bliskiej w wymiarze czasu stosownym do zakładanego przez rolnika prawidłowego jego funkcjonowania z uzupełnieniem, że wymiar tego czasu powinien sięgać co najmniej połowy pełnego wymiaru czasu pracy. Z powyższego wynika, że doraźna pomoc w wykonywaniu typowych obowiązków domowych, zwyczajowo wymaganych od dzieci jako członków rodziny rolnika, nie stanowi stałej pracy w gospodarstwie rolnym zaliczanej do stażu ubezpieczeniowego (por. wyrok SN z dnia 10 maja 2000 r., II UKN 535/99, OSNP 2001/21/650; wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 11 stycznia 2006 r., IV SA/Wr 197/04, LEX nr 836553).

Mając na względzie powyższe, jak też poczynione w sprawie ustalenia faktyczne, wskazać należy, że praca wnioskodawcy w okresie od 26 sierpnia 1971 r. do 31 sierpnia 1972 r. w niewielkim gospodarstwie rolnym (o powierzchni 68 arów) i jednocześnie pobieranie przez niego nauki w szkole podstawowej (do końca czerwca 1972 r.) znajdującej się w innej miejscowości niż miejsce gospodarstwa rolnego- a co za tym idzie konieczność podróży do S. oraz przygotowywania się do zajęć szkolnych, wyklucza przyjęcie, iż odwołujący wykonywał pracę w gospodarstwie rolnym ojca stale i w wymiarze znaczącym dla funkcjonowania tego gospodarstwa. Ocenę tę potwierdza także i to, że ojciec wnioskodawcy, poza pracą w gospodarstwie rolnym, pracował także zawodowo, co dowodzi, iż wymiar pracy w gospodarstwie rolnym pozwalał mu na podjęcie zatrudnienia (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 8 marca 2011 r., II UK 305/10, LEX nr 852557). Sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego w tych okolicznościach byłoby twierdzenie, że przeważający ciężar prowadzenia gospodarstwa rolnego spoczywał w tym czasie na niepełnoletnim wówczas odwołującym, który pobierał naukę w szkole podstawowej znajdującej się w innej miejscowości.

Wniosek taki znajduje uzasadnienie w utrwalonym orzecznictwie. Wskazuje się w nim bowiem, że stałość pracy nie musi oznaczać codziennego wykonywania czynności rolniczych, ale gotowość do podjęcia pracy rolniczej, jeżeli sytuacja tego wymaga. Warunkom tym nie odpowiada pomoc w pracach rolniczych osób uczących się w szkołach położonych w innej miejscowości niż gospodarstwo rolne. Nie wykonują one bowiem stałej pracy w gospodarstwie, a mogą jedynie świadczyć pomoc przy pracach rolniczych w czasie wolnym od zajęć szkolnych (por. m.in. uzasadnienie wyroku SN z dnia 17 października 2008 r., II UK 61/08, LEX nr 741080).

W orzecznictwie odkreśla się również, że położenie przy charakterystyce domownika akcentu na pracę, która chociaż wykonywana poza stosunkiem pracy, ma być stała oznacza, że przy zaliczaniu okresów pracy w gospodarstwie rolnym do stażu pracowniczego, od którego zależą konkretne, dodatkowe uprawnienia pracownicze, nie może być mowy jedynie o incydentalnych, drobnych świadczeniach domownika na rzecz rolnika, czyli pomocy, jaką w warunkach wiejskich zwyczajowo udziela się w ramach pomocy rodzinnej osobom prowadzącym gospodarstwo rolne (por. wyrok NSA w Warszawie z dnia 29 lipca 2011 r., I OSK 321/11, LEX nr 1082728).

Na taki zaś charakter pracy wnioskodawcy w okresie od 26 sierpnia 1971 r. do 31 sierpnia 1972 r. wskazują jego zeznania, w których wskazał, że w tym czasie tylko od czasu do czasu jeździł do S., zajmując się raczej prowadzeniem gospodarstwa domowego w T..

Podobnie rzecz ma się ze spornym okresem od 11 listopada 1975 r. do 15 kwietnia 1977 r. W tym czasie wnioskodawca co prawda nie uczył się już i nie pracował zawodowo, jednak nie można zasadnie twierdzić, że przy areale 68 arów i niewielkim zakresie upraw stale pracował w gospodarstwie rolnym ojca w wymiarze co najmniej 4 godzin dziennie. W takich okolicznościach, w ogóle trudno mówić o prowadzeniu gospodarstwa rolnego wymagającego stałej (codziennej) pracy przez 12 miesięcy w ciągu roku. Sadzenie bowiem tylko zbóż, ziemniaków czy buraków, bez prowadzenia hodowli, a zatem przy braku prac polegających na przykład na obrządki zwierząt, które jak wynika z zasad doświadczenia życiowego, są czasochłonne i innych niezbędnych dla funkcjonowania gospodarstwa rolnego, wyklucza możliwość świadczenia pracy w wymiarze co najmniej 4 godzin dziennie przez cały rok, również w okresie zimowym. Zauważyć również należy, że we wskazanym wyżej okresie ubezpieczony miał co prawda możliwość wykonywania prac związanych z prowadzoną działalnością rolniczą, jednak w gospodarstwie tym nigdy nie zamieszkiwał i do 3 grudnia 1984 r. na stałe zameldowany był w T..

Wobec powyższych okoliczności, na mocy powołanych wyżej przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Natalia Lipińska

(...)

- (...)
- (...)
- (...)

(...)